23/08/2025

Φθιώτιδος Συμεών: «Στην Παναγία μπορούμε να προσφέρουμε τα πάντα της ύπαρξής μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Σε δύο ασκητικές μοναστικές αετοφωλιές της Παναγίας μας, χτισμένες πάνω σε ιστορικά υψώματα, ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών για την Απόδοση της Θεομητορικής Εορτής της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου ευλογώντας το πλήθος των πιστών που συνέρρευσαν στα Προσκυνήματα της Παναγίας, αλλά και τους φύλακες αγγέλους αυτών των Μονών, που ως λαμπάδες αειφεγγείς κρατούν το καντήλι της Παναγίας άσβεστο και δίνουν ζωή και ευλογία στον τόπο.

Στον Πανηγυρικό Αρχιερατικό Εσπερινό ο κ. Συμεών χοροστάτησε στο Ιερό Μητροπολιτικό Μοναστηριακό Προσκύνημα Παναγίας Προυσιωτίσσης Βαρδατών, πλαισιούμενος από τον Πρωτοσύγκελλο της Ιεράς Μητροπόλεως Αρχιμανδρίτη του Οικουμενικού Θρόνου π. Εφραίμ Τριανταφυλόπουλο και ιερείς της Λαμίας και

άλλων περιοχών της Φθιώτιδος, συγχαίροντας τον ευγενή και πάντα χαμογελαστό προσμονάριο της Μονής π. Ιερόθεο.

Πλήθος προσκυνητών κάθε ηλικίας ανηφόρισε μέχρι αργά το βράδυ στο Ιερό Βραχώδες Προσκύνημα της Παναγίας, το οποίο δεσπόζει δίπλα στην επιβλητική ιστορική γέφυρα του Γοργοποτάμου και ευλογεί και αγιάζει τον κάμπο και την πόλη της Λαμίας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Αυτός ο τόπος εδώ, είναι γεμάτος από την θαυματουργική παρουσία της Παναγίας μας μέσα στο διάβα του χρόνου. Το μαρτυρούν οι σιδηροδρομικοί, το μαρτυρούν οι κάτοικοι των πλησιοχώρων χωριών και ιδίως της κοινότητας των Βαρδατών, το μαρτυρούν πάμπολλοι επώνυμοι και ανώνυμοι που έχουν νιώσει την ευεργεσία της Παναγίας μας. Προσφέρουμε στην Παναγία μας ως αίτημα, ως παράκληση, ως ικεσία τα πάντα της ύπαρξής μας. Προσφέρουμε θλίψεις, αγωνίες και στεναχώριες και δοκιμασίες είτε αυτές προέρχονται κατά παραχώρηση του Θεού από διάφορες καταστάσεις έξω από τις δικές μας δυνάμεις, όπως είναι το πένθος, όπως είναι η ασθένεια, όπως είναι οι καταστροφές οι φυσικές, όπως είναι διάφορα ατυχήματα και δυστυχήματα που είναι πέρα από τον έλεγχό μας, προσφέρουμε θλίψεις και στεναχώριες που προέρχονται από άλλους αδελφούς, οι οποίοι δυσκολεύονται να μας κατανοήσουν, να μας αγαπήσουν, να μας αποδεχθούν και να συμπορευτούν μαζί μας, αλλά στην Παναγία μας έχουμε το θάρρος και την παρρησία να προσφέρουμε και αυτές τις θλίψεις και αυτές τις δοκιμασίες και αυτά τα προβλήματα, τα οποία τα προξενούμε εμείς οι ίδιοι στον εαυτό μας με λανθασμένες μας επιλογές, με παραπτώματα μας, με ελλείψεις μας, με άσχημες στιγμές της ζωής μας, με όλα αυτά, τα οποία συνιστούν τον προσωπικό σταυρό και το προσωπικό Γολγοθά που σηκώνει ο κάθε άνθρωπος και αυτός ο Σταυρός και αυτός ο Γολγοθάς είναι ο εαυτός του.

Διαχωρίζει ο Απόστολος Πέτρος αυτές τις λύπες, που πάσχει κανείς δικαίως, με τις λύπες που πασχίζει αδίκως. Στην Παναγία μας προσφέρουμε και τις θλίψεις οι οποίες έρχονται δικαίως – και ένας εγκληματίας που είναι στη φυλακή με ισόβια δεσμά, με δίκαιη απόφαση, δεν παύει να είναι ένας άνθρωπος, ο οποίος βιώνει μία θλίψη ενός ισόβιου εγκλεισμού και στέρησης της ελευθερίας του – κι αυτός ο άνθρωπος καταφεύγει στην Παναγία, για να ζητήσει δύναμη και παρηγορία και ενίσχυση για τη μετάνοια, για τη μεταστροφή, για την αποδοχή του εαυτού του, για να μπορέσει να σταθεί μέσα στον κόσμο και να μην απελπιστεί, γιατί είναι η μόνη αμαρτία η απελπισία, η οποία δεν οδηγεί στην Παναγία, δεν οδηγεί στον Χριστό, δεν οδηγεί στους Αγίους, αλλά οδηγεί στην απώλεια και στην καταστροφή

και δη στην αυτοκαταστροφή.

Στην Παναγία μόνο έχουμε αυτήν τη δυνατότητα, να της προσφέρουμε τα πάντα της ύπαρξής μας χωρίς φόβο και πάθος αλλά με εμπιστοσύνη και με αγάπη.

Γιατί η Παναγία είναι μάνα και κάθε μάνα αποδέχεται το παιδί της, όπως είναι. Κάθε μάνα σηκώνει τον σταυρό του παιδιού της, κάθε μάνα περνάει ρομφαία, όπως έγινε «διέλευση ρομφαίας» κατά τον Άγιο Συμεών τον Θεοδόχο από την καρδία της Θεοτόκου, έτσι γίνεται στην καρδιά κάθε μάνας, η οποία αγαπά και υποφέρει και πάσχει για το παιδί της και η πιο αληθινή μάνα του κόσμου, πιο αληθινή από κάθε μητέρα του καθενός από εμάς είναι η Παναγία Μητέρα μας, η οποία δέχεται στην αγκάλη της τους πάντες, δέχεται τους πάντες και τα πάντα, μας δέχεται όλους στην αγκαλιά της να της προσφέρουμε τον εαυτό μας, να της προσφέρουμε τα αδιέξοδά μας, να της προσφέρουμε τα σκοτάδια της ψυχής μας, να της προσφέρουμε τα πιο δύσκολα και δύσβατα μονοπάτια των λογισμών μας, των σκέψεών μας, των συναισθημάτων μας, των ανασφαλειών μας, όλων των προβλημάτων μας».

Το πρωί του Σαββάτου 23 Αυγούστου 2025 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών ιερούργησε στην Ιερά Μονή Κοιμήσεως της Θεοτόκου Αγίας Μαρίνης Λοκρίδος στις κορυφές του Παρνασσού.

Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία πλαισίωσαν ο Διευθυντής του Ιερού Επισκοπείου Ταλαντίου και Λοκρίδος, Ιεροκήρυξ Λοκρίδος Αρχιμ. π. Δημήτριο Ζελιαναίος, καθώς και ιερείς της περιοχής, ενώ ο Σεβασμιώτατος με ιδιαίτερη αγάπη και σεβασμό ευλόγησε την Καθηγουμένη της Μονής, Γερόντισσα Ελισάβετ για την διακονία και την αγάπη της και προς την Μονή και προς όλους τους προσκυνητές.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Ο λαός μας δεν χορταίνει να τιμά τη Παναγία, δεν του φτάνει ότι κάθε μέρα ουσιαστικά υμνεί το πρόσωπό της μέσα από τους Παρακλητικούς Κανόνες, μέσα από τους Κανόνες του βιβλίου της Οκτωήχου, μέσα από τα Θεοτοκία και τα Τροπάρια, μέσα από τον Ακάθιστο Ύμνο και τους Χαιρετισμούς, μέσα από τις ιερατικές εκφωνήσεις, δεν υπάρχει ιερατική εκφώνηση, ιερατική αίτηση, η οποία να μην εμπεριέχει πριν από την εκφώνηση την επίκληση της Υπεραγίας Θεοτόκου, δεν υπάρχει Θεία Λειτουργία, η οποία να μην τιμά εξαιρέτως το πρόσωπο της Υπεραγίας Θεοτόκου. Δεν υπάρχει καμία, μα καμία ανεξαιρέτως Ιερά Ακολουθία

αλλά και δεν υπάρχει κανένα Ιερό Εικονοστάσιο, που να μην έχει τη Παναγία μας, δεν υπάρχει κανένας Ναός που να μην εικονίζει την Παναγία μας, καμία κόχη Ιερού Βήματος, η Παναγία μας είναι παντού. Και γι' αυτό και με πλήθος Θεομητορικών Εορτών με κορυφαία το Πάσχα του Καλοκαιριού τιμά την Υπεραγία Θεοτόκο.

Επίσης ο λαός μας τιμά την Υπεραγία Θεοτόκο και με διάφορα τοπικά έθιμα και διάφορες τοπικές παραδόσεις.
Η Παναγία νοηματοδοτεί τη ζωή όλων των ανθρώπων, όλων ανεξαιρέτως, από τους πιο αγίους μέχρι τους πιο αμαρτωλούς. Η Παναγία είναι ο οδηγός, είναι ο πλοηγός, είναι το φως, είναι το λυχνάρι, είναι αυτή, η οποία δείχνει δρόμο στη ζωή των ανθρώπων, γιατί πολλές φορές μπορεί να αισθανόμαστε ότι ξέρουμε πώς να βαδίσουμε, βλέπετε ακόμα κι αν κάποιος θελήσει να μας δώσει μία συμβουλή ή να μας πει μία γνώμη πολλές φορές αντιδρούμε και του λέμε: "ξέρω εγώ τι θα κάνω δε θα μου πεις εσύ, έχω εγώ την άποψή μου, έχω την επιλογή μου, έχω το σχέδιο μου" κι όμως αποδεικνύεται στη ζωή μας ότι όταν εμείς οι ίδιοι σχεδιάζουμε ή όπως σχεδιάζουμε, όταν εμείς οι ίδιοι θεωρούμε ότι κατέχουμε απόλυτα τη σωστή διαδρομή πολλές φορές οδηγούμαστε σε αποτυχίες, οδηγούμαστε σε αδιέξοδα, οδηγούμαστε σε λάθη. Αυτό ήταν που έκανε η πρώτη Εύα, όπως πολύ χαρακτηριστικά διδάσκουν οι Πατέρες της Εκκλησίας, θέλησε να χτίσει έναν κόσμο βασισμένο πάνω στο θέλημα του Αδάμ και στο θέλημα της, πάνω στο θέλημα του ανθρώπου, θέλησε να χτίσει μία ελευθερία μακριά από το θέλημα του Θεού κι αυτό την οδήγησε σε αδιέξοδο και ήρθε η νέα Εύα, η Παναγία μας, η οποία θέλησε να χτίσει όχι τη δική της ελευθερία μόνο αλλά και την ελευθερία όλου του ανθρώπινου γένους πάνω στην άρνηση του δικού της θελήματος και στην απόλυτη παράδοσή της στο θέλημα του Θεού: από μικρό κορίτσι μέχρι την ευλογημένη ώρα του Ευαγγελισμού, αλλά μέχρι και του νέου Ευαγγελισμού που την οδήγησε στην εις ουρανούς Μετάσταση. Η ζωή της ήταν μία απόλυτη παράδοση στο θέλημα του Θεού, μία απόλυτη υπακοή, μία απόλυτη εμπιστοσύνη, μία απόλυτη πίστη, μία απόλυτη αγάπη και με αυτό τον τρόπο η Παναγία μας φανέρωσε σε όλους μας ποια είναι η οδός και ο δρόμος της πραγματικής και αληθινής ελευθερίας.

Με αυτό το δρόμο και σε αυτό το δρόμο αν βαδίσουμε μπορούμε πραγματικά και εμείς παρά το ότι αυτό μας φαίνεται βουνό ακατόρθωτο, παρά ότι μπορεί να μας φαίνεται ενίοτε και παράλογο, παρά το γεγονός ότι μπορεί να μας φαίνεται αδύνατο και όμως αυτός ο δρόμος της Παναγίας είναι ο δρόμος της πραγματικής ελευθερίας. Πάντοτε θα καταφεύγουμε στην Υπεραγία Θεοτόκο με εορτές, με ύμνους, με δοξολογίες, με ωδές πνευματικές και ακόμα και κατά την κατανυκτική και πένθιμη περίοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής, ακόμα και τότε, πάλι στην Υπεραγία Θεοτόκο καταφεύγουμε κάθε Παρασκευή βράδυ με τους Χαιρετισμούς, ακόμα και κατά τις πιο νηστίσιμες τις αυστηρές ημέρες, μέρες σιωπής πάλι την

Υπεραγία Θεοτόκο επικαλούμεθα, στην Υπεραγία Θεοτόκο καταφεύγουμε να ζητήσουμε μεσιτεία και πρεσβεία για τον Υιό Της τον Μονογενή τον Κύριό μας Ιησού Χριστό».

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

